

Persbericht

Willem Claassen, Bowling Loop, 2011

The Silent Clowns

Datum: 14 juli 2012 – 16 september 2012

Opening: vrijdag 13 juli 2012, 19:00 – 23:00

Kunstenaars: Bill Dance, Gerard Herman (BE, 1988), Drunk Russian Log Movers, Dogs Of \$hame (Abner Preis & Wayne Horse), John Bock (DE, 1965), Nina Boas (NL, 1980), Rembo & Rembo (Maxim Hartman & Theo Wesselo), Roman Signer (CH, 1938), Roman Signer & Peter Liechti (CH, 1951), Unknown Biker, Willem Claassen (NL, 1978)

Curators: Gerben Willers & Jesse van Oosten

Locatie: Showroom MAMA, Witte de Withstraat 29-31, 3012 BL, Rotterdam

The Silent Clowns is een internationale groepstentoonstelling met slapstick als fysieke vorm van humor als uitgangspunt. De titel is afgeleid van het boek *The Silent Clowns* van filmcriticus Walter Kerr, over de geschiedenis van de komische stille film. De grappen in de bekende zwart-wit slapstickfilm gaan terug naar de planken van de 16e eeuwse commedia dell'arte, waarin de Harlekijn een houten stok (de zogenaamde slapstick) gebruikte om de klappen op het achterwerk van zijn medespelers luister bij te zetten. Ook het Vaudeville theater uit het eind van de 19e eeuw was een voorloper. Het visuele spektakel en de lichamelijke aard van de acrobatische grappen uit dit volkse theater maakte deze vorm van humor uitermate geschikt voor een vertaling naar het witte doek. Slapstickacteurs als Buster Keaton en Charlie Chaplin gebruikten de fratsen en trucs die zij leerden op de planken van het toneel voor een komisch genre in de stille film. Slapstickhumor kent ook veel hedendaagse verschijningsvormen in populaire beeldcultuur, denk aan de grappen in films van Mr. Bean, Jackass, of de vele fails die te vinden zijn op YouTube.

Press release

Roman Signer, Kajak, 2000, film still. Courtesy of the artist and Galerie Art: Concept

The Silent Clowns

Date: 14 July – 16 September 2012

Opening: Friday 14 July 2012, 19:00 – 23:00

Artists: Bill Dance, Gerard Herman (BE, 1988), Drunk Russian Log Movers, Dogs Of \$hame (Abner Preis & Wayne Horse), John Bock (DE, 1965), Nina Boas (NL, 1980), Rembo & Rembo (Maxim Hartman & Theo Wesselo), Roman Signer (CH, 1938), Roman Signer & Peter Liechti (CH, 1951), Unknown Biker, Willem Claassen (NL, 1978)

Curators: Gerben Willers & Jesse van Oosten

Location: Showroom MAMA, Witte de Withstraat 29-31, 3012 BL, Rotterdam

The Silent Clowns is an international group show taking slapstick and physical forms of comedy as its starting point. The title is derived from the film critic Walter Kerr's book, *The Silent Clowns*, about the history of silent film comedy. The slapstick of black and white movies can be traced back to the 16th century theatre of Commedia dell'arte where Harlequin used a wooden stick (called a slapstick) to hit the backsides of fellow players for comedic effect. Another forerunner is Vaudeville theatre of the 19th century. The visual spectacle and physical nature of its acrobatic jokes meant this form of folk theatre comedy was ideal for adaptation to the silver screen. Slapstick actors like Buster Keaton and Charlie Chaplin used the antics and tricks learned on stage for their comic style of silent film. Today, there are numerous examples of slapstick comedy in contemporary popular visual culture: the films of Mr Bean or Jackass, or the many "fails" that can be found on YouTube.

Slapstick is de lichamelijke vorm van humor bij uitstek. Allerlei lichamelijke ongemakken worden op clowneske manier uitvergroot, of het lichaam fungeert als onderdeel, een levenloos rekwisiet bijna, van visueel spectaculaire stunts. Slapstick is de wereld van het kleine gebaar met grote gevolgen, waar oorzaak en gevolg het aan iedere vorm van logica ontberen. Slapstickpersonages zijn in voortdurende worsteling met de wereld om hen heen, waarbij hun eigen lichaam dient als belangrijkste instrument. Slapstick is de wereld van botsingen, catastrofale rampen en transformatie, een plaats waar extravagante chaos zegeviert en waar de grilligheid van het toeval regeert over alle vormen van logica. De hoofdrolspelers zijn slachtoffer van de omstandigheden en de wetten van de zwaartekracht lijken hun lot voor altijd te bepalen. Slapstickacteurs als Buster Keaton stappen onverschrokken in dit universum rond, en laten zich meevoeren in deze paradoxale krachten van orde en chaos.

In het licht van slapstick als vorm van humor zijn er verschillende elementen die de kunstwerken in de tentoonstelling met elkaar verbinden. De manier waarop Roman Signer zelf deelneemt aan zijn experimenten en hierin in eerste instantie levenloze objecten als een kajak in beweging brengt doet denken aan de stunts van Buster Keaton, waarbij hij gebruik maakt van hele grote of kleine rekwisieten. Allebei onderzoeken ze op een onverschrokken manier de wereld om hen heen, waarbij mislukking eerder regel is dan uitzondering. Wij hebben de Dogs of \$hame uitgenodigd een nieuwe film te maken voor deze tentoonstelling. Hun werk doet meer denken aan de vroegste humoristische sketches uit de begintijd van de stille film, waarbij allerlei attributen werden gebruikt bij het uithalen van kwajongensgrappen. Meer subtiele werken, zoals het werk Ongestraft van Gerard Herman, laten zien dat slapstick niet alleen lomp of chaotisch is, maar ook gekenmerkt wordt door sierlijke innovatie. In eerste instantie levenloze objecten worden door de kunstenaar tijdelijk leven ingeblazen. De werken worden gekenmerkt door een bepaald absurdisme, dat ligt in het contrast tussen een geleverde inspanning, en het doel ervan. De grappen of gebeurtenissen hebben geen doel behalve het gebeuren of plaatsvinden zelf. Dit maakt dat mislukking geen mislukking meer is, maar een komisch spektakel.

Slapstick is the physical humour par excellence. Physical discomforts are magnified in clownish ways, or the body acts as a component, an inanimate prop, of visually spectacular stunts. Slapstick is a world of small gestures with big consequences, of illogical cause and effect. With their body as the main feature, slapstick characters are constantly struggling with the world around them. A world of conflicts, disasters and catastrophic transformation, a place where extravagant chaos prevails and where the whims of chance reign over all forms of logic. The protagonists are victims of circumstance and the laws of gravity seem to determine their destiny forever. Slapstick actors such as Buster Keaton can make fearless steps around this world, letting themselves get carried away by paradoxical forces of order and chaos.

Various forms of slapstick comedy seem to inform the artworks in this exhibition. The way in which Roman Signer conducts his experiments so that inanimate objects such as a kayak are brought to life, echoes Buster Keaton's stunts and his use of very large or small props. Both examine the world around them in a fearless manner, so that failure is the rule rather than the exception. We've invited the Dogs or \$hame to make a new film for the exhibition. Their work is reminiscent of humorous skits from the early years of silent film, where all kinds of props were used for practical jokes. Subtle works, such as Gerard Herman's Ongestraft (Impunity), shows slapstick as something characterized by graceful innovation beyond the clumsy and chaotic. The artist temporarily revives initially lifeless objects for works characterized by a sort of absurdity. This lies in the contrast between the effort he applies and the purpose of his actions. The jokes or events have no goal except the event itself. The failure is no longer a failure, but a comic spectacle.

Voor deze tentoonstelling heeft MAMA Willem Claassen gevraagd een ruimtevullende installatie te maken in de showroom. Naast videowerken van de deelnemende kunstenaars wordt in deze installatie beeldmateriaal vertoond van zwart-wit slapstick-films uit het begin van de 20e eeuw tot amateurfilms van YouTube. Op deze manier wordt een context gevormd waarin de kunstwerken in de tentoonstelling gezien kunnen worden in een slapstickkader. Aan de andere kant maakt de context van de tentoonstelling dat we Buster Keaton of Charlie Chaplin bijna als absurdistische kunstenaars kunnen zien, die met grote genialiteit hun grappen construeren. Daarnaast zal de installatie fungeren als arena voor een performance-event tijdens de finissage van de tentoonstelling door twee professionele moderne dansers: Jakob Witte (NL, 1984) en Melanie Wirz (CH, 1986). Zij zullen een slapstickchoreografie bedenken waarin zij gebruik maken van de beperkingen en mogelijkheden van de tentoonstellingsruimte en de inrichting ervan.

MAMA also asked Williem Claassen to create an installation to fill one of the exhibition's spaces. Alongside the participating artist's video works will be a selection of material ranging from early 20th century black and white slapstick films to amateur footage found on Youtube. Thus forming a context whereby the artworks can be seen in a slapstick framework. In this setting we see Buster Keaton or Charlie Chaplin as absurdist artists who construct their jokes with great genius. At the exhibition's closing the installation will set the stage for a performance by two professional modern dancers, Jakob Witte (NL, 1984) and Melanie Wirz (CH, 1986). They will choreograph a slapstick routine making use of the limitations and possibilities provided by the space and its layout.

Voor meer informatie en beeldmateriaal kunt u contact opnemen met Jesse van Oosten (jesse@showroommama.nl), of Alyssa Mahler (alyssa@showroommama.nl).

For more information and images please contact Jesse van Oosten (jesse@showroommama.nl) or Alyssa Mahler (alyssa@showroommama.nl)

Follow us on:

office:
Kromme Elleboog 35
3012VM Rotterdam - NL

post:
PO Box 23070
3001KB Rotterdam - NL

T +31 10 2332022
info@showroommama.nl
www.showroommama.nl

MAMA is supported by:
City of Rotterdam,
Ministry of OC&W